

Nee, een echt natuurmens is ze niet, bekend Karin de Jonge uit Blerick. En eigenlijk ook geen echte natuurfotograaf. Toch werd ze onlangs Nederlands kampioen natuurfotografie 2017. Hoe zit dat?

‘Gevoel in beeld vangen’

DOOR GUUS URLINGS

Ze weet het nog tot in de details, zegt ze. Het was tien jaar geleden, de dag van haar 48ste verjaardag. „Ik kreeg een telefoontje van jullie krant. Ik had meegedaan aan een fotowedstrijd met als onderwerp de metershoge beelden van de Baarloose kunstenaar Shinkichi Tajiri op de stadsbrug in Venlo. En ik had gewonnen... Ik heb me nog diezelfde dag aangemeld bij de fotovak-school.”

Karin de Jonge (1959, Sneek) glimlacht bij de herinnering. Ze fotografeerde al heel lang - „Al sinds mijn tiende, met zo'n simpel Kodakje.” - en eigenlijk was ze ook al heel lang van plan om er 'iets meer' mee te doen. Maar het was er nog niet van gekomen. Te druk met andere dingen. Een studie Duits - ze stond 18 jaar voor de klas bij Gilde Opleidingen - en daarna een studie psychologie - ze werkt sinds 2004 als jeugdpsycholoog in verschillende praktijken - en ook nog moeder van drie kinderen... Mag dat misschien druk, druk, druk heten?

Waterscheiding

Maar de dag van haar 48ste verjaardag werd een soort waterscheiding in haar leven. Ze koos definitief voor de camera. Tegenwoordig werkt ze nog anderhalve dag als psycholoog en voor de rest is ze fotograaf. En geen verkeerde... Op de kast in haar woning in Blerick staat een trofee. De Blauwe Flits. Het tastbare bewijs van haar overwinning tijdens het Nederlands Kampioenschap Natuurfotografie 2017. Opmerkelijk, vindt ze zelf. „Ik ben eigenlijk niet echt een natuurmens”, klinkt het bijna verontschuldigend. „Ik ga er niet specifiek op uit om de natuur te ontdekken. Mijn man wel. Dat is een fervente vogelaar. Ik wandel wel met hem mee en ik ga zelden of nooit wandelen zonder camera. Maar natuurfotograaf? Zo zou ik mezelf niet willen noemen.”

Hoe dan wel?

Ze denkt even na. „Ik weet niet of de term bestaat, maar ik denk dat 'belevingsfotograaf' het dichtst in de buurt komt. Ik probeer gevoel in beeld te vangen, ongeacht of het om een portret gaat of om een landschap, een dier, een beeld van een musicalvoorstelling.”

Emotie

Eigenlijk vindt ze zowat alles leuk als onderwerp voor haar foto's. Alles, behalve architectuur. Dat is haar te kaal, te zakelijk, te koud. „Voor mij is emotie de bepalende factor. Ik wil geraakt worden door wat ik zie. En ik wil graag dat mensen op hun beurt geraakt worden door wat mij raakte toen ik het beeld maakte. Niet eens dat ze exact dezelfde emotie voelen, maar wél dat ze het idee krijgen dat ze niet tegen een plat plaatje aan zitten te kijken. Dat er iets méér is.”

Ook de foto's waarmee ze het Nederlands Kampioenschap Natuurfotografie wist te winnen, stralen dat 'meer' uit. Een betoverend coulissenlandschap in de ochtendnevel waarin, bijna terloops, het silhouet van een hertenkop opduikt. Een macro-opname van een piepklein insectje dat zich - waarschijnlijk vergeefs - aan een spinnenweb probeert te ontworstelen. Een magisch-abstracte opname van een boom die, afgesleten en afgeleefd, tot een monument voor zichzelf is geworden.

Betrokkenheid

Het zijn stuk voor stuk beelden die betrokkenheid verraden, gevoel voor het onderwerp en voor de sfeer van het moment uitstralen. En beheersing van de techniek. Ook dat, natuurlijk.

Het Nederlands Kampioenschap Natuurfotografie is nog nieuw. De editie 2017 was pas de tweede. Maar het is wel een serieuze competitie - georganiseerd door Natuurfotografie.nl, hét podium voor natuurfotografen in Nederland en België - en bovendien een van de eerlijkste die je kunt voorstellen.

Fotografe Karin de Jonge uit Blerick en drie van de vier foto's uit Nationaal Landschap de Hoge Veluwe die haar de titel Nederlands Kampioen Natuurfotografie 2017 opleverden: de wildlife-foto (boven), de macro-opname (links-onder) en de abstracte foto. FOTO'S KARIN DE JONGE/LAURENS EGGEN

Karin de Jonge: „Normaal gesproken is deelnemen aan een fotowedstrijd een kwestie van in je portfolio duiken, de beste opname selecteren en die inzenden. Nu moest je *live* aan de gang, in een beperkte tijd – zestien uur, verdeeld over twee dagen – en in een afgepaald gebied – in dit geval Nationaal Park de Hoge Veluwe – een samenhangend portfolio maken, bestaande uit een landschapsfoto, een macro-opname, een *wildlife*-foto en een abstract beeld.”

Uitdaging

Op zich al een hele uitdaging, maar alles moest ook nog eens gebeuren met een verzegelde camera, zodat er niet stiekem alsnog een geheugenkaartje met *the best of...* tussen gefrommeld kon worden. En de vier foto's die uiteindelijk bij de jury op tafel kwamen, moesten gekozen worden uit maximaal 300 opnamen – voor digitale fotografie bijzonder weinig – die bovendien als *raw*-bestand, letterlijk 'rauw', dus zonder nabewerking, aangeleverd werden. „Kortom: iedereen werkte in exact dezelfde omstandigheden, onder exact dezelfde stress. Dat maakt zo'n wedstrijd extra spannend. En de winst extra waardevol.” En nu verder? Toch iets meer aandacht voor natuurfotografie? „Hoe mooi deze prijs ook is, mijn interesse als fotograaf zal altijd breder blijven. Ik wil ook portretten blijven maken, de schoonheid, de essentie van mensen zoeken en in beelden vangen. Zoals je ook in de psychologie uitgaat van het zoeken naar iemands kracht en schoonheid als ankerpunt van waaruit je verder kunt groeien.”

Afscheidsfotografie

Ook wil Karin de Jonge zich intensiever bezig gaan houden met haar bedrijf 'Blijvende Beelden': afscheids- en herinneringsfotografie. „We leggen alle cruciale momenten in een mensenleven vast of laten dat doen. Geboorte, verjaardagen, afstuderen, huwelijk, jubilea. Waarom dan niet ook het laatste moment, de uitvaart of crematie? Dat kun je als fotograaf heel discreet doen en het kan voor de nabestaanden heel troostende beelden opleveren, uiteindelijk ook warme herinneringen oproepen.” Plannen genoeg. En dus opnieuw druk, druk, druk? „Weet je wat het is? Fotografie is mijn eigen vorm van *mindfulness*. Je moet *zó* inzoomen, in-tunen op je onderwerp, dat je al het andere vergeet. Dat is enorm ontspannend en rustgevend.”

Voor mij is emotie de bepalende factor. Ik wil geraakt worden door wat ik zie. En ik wil graag dat mensen op hun beurt geraakt worden door wat mij raakte toen ik het beeld maakte.

Karin de Jonge

FOTO LAURENS EGGEN